

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक एक्याणव

प्रेषितीय नदीचे उलगडणे: दानियेलाच्या दर्शनांतील हालचालींमधील परस्परसंबंधांद्वारे एक प्रवास

Jeff Pippenger

2024-02-24

पहिल्या दूताच्या चळवळीत जी माहिती उकलली गेली, ती दानिएलाच्या पुस्तकातील उलई नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविली आहे. ते दर्शन दानिएलाच्या सात, आठ आणि नऊ अध्यायांचे प्रतिनिधित्व करते; आणि तिसऱ्या दूताच्या चळवळीत जी माहिती उकलली गेली, ती हिदेकेल नदीच्या दर्शनाद्वारे दर्शविली आहे, जे दहा, अकरा आणि बारा अध्यायांचे प्रतिनिधित्व करते. या दोन चळवळींमधील संबंध विपुल आहेत. या दोन चळवळी 1863 मधील बंडखोरीपासून 1989 मधील अंतकाळापर्यंतच्या एकशे सव्वीस वर्षांनी परस्पर जोडलेल्या आहेत.

अखेरच्या दोन्ही काळांना, प्रत्येक चळवळीत, लेवीयविधी अध्याय २६ मधील "सात काळ" यांचीच खूण आहे. १७९८ मधील अखेरच्या काळापर्यंत पगनवाद आणि नंतर पोपसत्ता यांनी पवित्रस्थान व सैन्य यांना तुडवून टाकले होते. १८६३ मधील बंडापासून १९८९ पर्यंत, यहेज्केल अध्याय ८ मधील चार घृणास्पद गोष्टींनी दर्शविल्याप्रमाणे, एक आध्यात्मिक तुडवणूक घडून आली होती.

पहिल्या संतापाच्या समाप्तीपासून शेवटच्या संतापाच्या समाप्तीपर्यंत १८४४ मधील छेचाळीस वर्षांच्या कालावधीत, ज्यामध्ये ख्रिस्ताने एक आध्यात्मिक मंदिर उभारले होते आणि ज्यात तो २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी अचानक आला, ते १९८९ मधील अंतकाळापासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या काळाशी समांतर आहे; त्या काळात ख्रिस्त पुन्हा एकदा एक आध्यात्मिक मंदिर उभारत आहे, ज्यात तो प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील महान भूकंपाच्या वेळी अचानक येईल.

जेव्हा तिसरा देवदूत 1844 मध्ये आला, तेव्हा कराराचा दूत लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करण्यासाठी अचानक प्रकट झाला; परंतु 1863 पर्यंत, त्या अविश्वासी लेवींनी एलियाद्वारे दिलेला मोशेचा संदेश नाकारला आणि अरण्यात भटकण्यासाठी वळले. त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत "बांधणारे" अखेरीस "सात काळांच्या" "कोनशिला"ला नाकारतील, आणि नंतर फिलाडेल्फिया चळवळीपासून लौदीकिया मंडळीकडे संक्रमण करतील. शेवटच्या दिवसांत, जेव्हा कराराचा दूत आपल्या मंदिरात अचानक येईल, म्हणजे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, तेव्हा तो आपल्या इतर कळपाला बोलावण्यासाठी विश्वासू लेवींचा उपयोग करील. शेवटच्या दिवसांतील विश्वासूजन लौदीकियाच्या "मंडळी"पासून फिलाडेल्फियाच्या "चळवळी"कडे संक्रमण केलेले असतील.

पहिल्या देवदूताच्या चळवळीने आपला औपचारिक संदेश किंग जेम्स बायबल प्रकाशित झाल्यानंतर दोनशे वीस वर्षांनी प्रसिद्ध केला, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीने आपला औपचारिक संदेश डिक्लरेशन ऑफ इंडिपेन्डन्स प्रकाशित झाल्यानंतर दोनशे वीस वर्षांनी प्रसिद्ध केला. या दोन्ही चळवळींच्या औपचारिक संदेशांना इस्लामविषयक एका भविष्यवाणीच्या पूर्णतेमुळे सामर्थ्य प्राप्त झाले, आणि त्या पूर्णतेची खूण एका देवदूताच्या अवतरणाने झाली. त्या देवदूताच्या आगमनाने हबक्कूक अध्याय दोनमधील "वादविवाद" याचा प्रारंभ ओळखला गेला, आणि त्यातून हबक्कूकच्या पाट्यांचे प्रकाशन घडून आले.

हबक्कूकच्या पट्ट्यांनी दर्शविलेला सामर्थ्ययुक्त संदेश एका निराशेकडे नेणारा ठरला; त्या निराशेने एका विलंबाच्या काळास आरंभ करून दिला; त्या विलंबाच्या काळाने मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाकडे नेले; आणि त्याचा शेवट मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाच्या परिपूर्तीत झाला. या दोन चळवळींमध्ये अस्तित्वात असलेली समांतरता, पाहण्याची निवड करणाऱ्यांसाठी, ठोस पुरावा आहे की मिलराइट इतिहासातील सर्व घटक एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासाशी संबंधित आहेत आणि त्यात पुन्हा प्रकट होतात. उत्तरवर्षावाचा कालावधी मिलराइट चळवळीत प्रतिरूपित करण्यात आला आहे, आणि त्याची पूर्तता Future for America या चळवळीत होते.

ऐकण्यास तयार असलेल्यांना प्रेरित वचन पुनःपुन्हा कळविते की जे केवळ उत्तरवर्षाव ओळखतात तेच तो प्राप्त करतील.

उत्तर पावसाचा कालखंड, चळवळ आणि संदेश हे सर्व मिलराइटांच्या इतिहासात दर्शविलेले आहेत, आणि "ओळखणे" हा शब्द यापूर्वी पाहिलेल्या गोष्टीला पुन्हा पाहणे असा अर्थ दर्शवितो. उत्तर पावसाचा कालखंड, चळवळ आणि संदेश पाहण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे तो मिलराइटांच्या इतिहासात चित्रित करण्यात आला आहे, हे ओळखणे. तो इतर पवित्र सुधारणा-चळवळीतही चित्रित करण्यात आला आहे. मिलराइट चळवळ ही एक प्रारंभिक चळवळ होती, जी एका समाप्तीच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करते; आणि म्हणूनच पूर्वीच्या सुधारणा-चळवळीपेक्षा तिचे अधिक थेट संदर्भ आहेत. त्यावर अल्फा आणि ओमेगा यांची छापही आहे, जे नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभाद्वारे तिच्या समाप्तीचे चित्रण करतात.

मिलराइट चळवळीत पायाभूत तत्त्वे स्थापण्यात आली, आणि मध्यवर्ती स्तंभ म्हणजे दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा आणि चौदा हे होते. मला याची जाणीव आहे की सिस्टर व्हाईट वचन चौदाला मध्यवर्ती स्तंभ आणि पायाभूत तत्त्व असे ओळखते, परंतु वस्तुस्थिती अशी आहे की वचन चौदा हे वचन तेरामधील प्रश्नाचे उत्तर आहे. उत्तराला उद्भव देणारा प्रश्न समजल्याशिवाय उत्तर निरर्थक ठरते. वचन तेरा तुडवून टाकण्याच्या दर्शनाची ओळख करून देते, जे दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांद्वारे पूर्ण केले जाते, आणि वचन चौदा हे ख्रिस्ताने ते मंदिर व सैन्य पुनःस्थापित करण्याचे दर्शन आहे, जे तुडवून टाकण्यात आले होते. ही दोन दर्शने संदर्भाने, व्याकरणाने, आणि अद्भुत गणनाकर्ता पालमोनी याच्याद्वारे थेट परस्पर जोडलेली आहेत.

विल्यम मिलर यांचा उपयोग मूलभूत सत्ये ओळखण्यासाठी करण्यात आला; ती म्हणजे दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा आणि चौदा. त्यांनी शोधलेले पहिले रत्न म्हणजे "सात काळ," जे वचन तेरामधील पायदळी तुडविले जाणे दर्शविते; आणि त्यांनी ज्यावर आपली सर्व भविष्यवाणीची रचना उभारली तो चौकट म्हणजे वचन तेरामध्ये दर्शविण्यात आलेला "उजाड करणाऱ्या दोन सत्तांचा" नमुना होय. मिलर यांनी योग्यरीत्या ओळखले की वचन तेरामधील "नित्य" उजाड करणारी घृणास्पद गोष्ट ही मूर्तिपूजकता होती, आणि उजाड करणाऱ्या सत्तेचा अपराध हा पोपशाही होता. या अर्थाने, मिलर यांच्या चौकटीचा खरा "पाया," तसेच त्या पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभाचा "पाया," हा अध्याय आठमधील "नित्य" मूर्तिपूजकतेचे प्रतिनिधित्व करित होता, या समजुतीतच होता. मिलराइट इतिहासातून वाढलेल्या ज्ञानाचा पाया हा होता की दानियेल अध्याय आठमधील "नित्य" म्हणजे मूर्तिपूजकता; आणि प्रेरणेने हे ओळख देताना काळजी घेतली की "ज्यांनी न्यायाच्या घटकेचा पुकारा दिला त्यांचा नित्याविषयीचा दृष्टिकोन योग्य होता."

१९८९ मध्ये अंतकाळी "ज्ञानाची वाढ" म्हणून दर्शविलेल्या प्रकाशाचा पाया हाच "नित्य" देखील आहे. हा केवळ आणखी एक दैवी समांतर आहे. दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांत दर्शविलेली ज्ञानाची वाढ ओळखण्यासाठी एलेन व्हाइट यांच्या लेखनाचा उपयोग आवश्यक आहे. त्यांच्या लेखनात त्या हे दर्शवितात की दानियेल अकराः३१ मधील इतिहास दानियेल अकराच्या अंतिम वचनांत पुन्हा घडणार आहे. त्या प्रेरित सूचनेशिवाय, चाळीसावे व एकेचाळीसावे वचन यांच्याशी एकतीसाव्या वचनाचा समांतर इतिहास समजून घेणे फारच अधिक कठीण कार्य ठरले असते.

दानियेलाच्या पुस्तकातील "दैनिक" हे मूर्तिपूजकतेचे प्रतिनिधित्व करते आणि ते मिलेराइटांसाठी पायाच्या पायाचे अधिष्ठान आहे; तसेच ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीच्या संदेशाचेही अधिष्ठान आहे. हेच ते सत्य आहे, ज्याला जाणीवपूर्वक "खोट्या" द्वारे भ्रमात परिवर्तित करण्यात आले; हे खोटे लाओदीकेयी अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत आणण्यात आले होते, ज्याचे प्रतिरूप यहेज्केल अध्याय आठमधील "स्त्रिया तम्मूजासाठी रडत होत्या" या तिसऱ्या घृणास्पद गोष्टीने, आणि पर्गमोस या तिसऱ्या मंडळीने दर्शविलेल्या तडजोडीने दाखविले गेले होते.

उत्तरवर्षावाच्या काळातील एक विषय म्हणून "नित्य" याच्या भूमिकेला मार्गदर्शन करणारी दैवी दिशा पूर्णपणे विस्मयकारक असून मानवी रचनेच्या कोणत्याही शक्यतेपलीकडील आहे. लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमची चौथी

पिढी सूर्यापुढे नतमस्तक होत असल्याप्रमाणे चित्रित केली आहे; अशा रीतीने ती पशूच्या चिन्हाचा स्वीकार दर्शविते. सिस्टर व्हाईट असे ओळख करून देतात की ते चिन्ह ग्रहण करणे म्हणजे पशूप्रमाणेच मनोवृत्ती धारण करणे होय, आणि जे ख्रिस्तविरोधकाच्या अर्थाविषयी गोंधळून जातात, ते अखेरीस पापपुरुषाच्या बाजूने उभे राहतील. हे सर्व येहेज्केल अध्याय आठमधील यरुशलेममधील प्राचीन पुरुषांद्वारे दर्शविले गेले आहे.

तिसऱ्या व चौथ्या पिढीत देव त्याचा द्वेष करणाऱ्यांचा न्याय करतो, आणि तो न्याय त्या वेळी अंमलात आणला जातो जेव्हा दुसरा वर्ग देवाच्या मान्यतेची मोहोर प्राप्त करीत असतो. पवित्रशास्त्रातील तोच उतारा, ज्याने विल्यम मिलर यांना दानिएलाच्या पुस्तकात “दैनिक” म्हणून दर्शविलेले सामर्थ्य मूर्तिपूजक रोम होते हे ओळखण्यास आवश्यक प्रकाश दिला, तोच पापाच्या मनुष्याची सर्वांत थेट ओळख करून देणारा उतारा आहे, ज्याला येहेज्केलाच्या आठव्या अध्यायात प्राचीन पुरुष वंदन करतात. हा अध्याय दुसऱ्या उजाड करणाऱ्या सत्तेतील पोपाची ओळख करून देतो, तसेच पहिल्या उजाड करणाऱ्या सत्तेच्या मूर्तिपूजकतेचीही ओळख करून देतो. आणि त्या उताऱ्याचा विषय असलेले सत्य म्हणजे मूर्तिपूजक रोमची भूमिका होय; 2 Thessalonians मध्ये तीच अशी सत्ता आहे जी 538 पर्यंत पोपसत्तेला सिंहासनावर आरूढ होण्यापासून अडवून धरते.

“दैनिक” ही जी मिलरची पायाभूत सत्यता होती, तिने त्याला पवित्रस्थान व सैन्यदल यांना तुडवून टाकणाऱ्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांवर आधारित भविष्यवाणीची एक रूपरेषा निर्माण करण्यास सक्षम केले; तीच सत्यता पौलाने त्या सत्य म्हणून ओळखली आहे, जी नाकारली जाते, आणि जी शेवटच्या दिवसांत त्या अगदी त्या सत्यावर प्रेम न करणाऱ्यांवर प्रबळ भ्रम आणते. समांतर इतिहासांशी सुसंगतपणे, तीच ती पायाभूत सत्यता, अमेरिकेसाठी भविष्यकाळ या संस्थेला शेवटच्या दिवसांतील अंतिम त्रिविध संघटनेविषयी भविष्यवाणीची एक रूपरेषा निर्माण करण्यास सक्षम ठरली.

इतकेच नव्हे, तर ते मूलभूत सत्य—जे या दोन्ही समांतर इतिहासांचेही मूलभूत सत्य आहे—“खोटे” ठरविले जाते; आणि तेच त्या पुरुषांनी जाहीर केलेल्या खोट्या उत्तरपावसाच्या “शांती आणि सुरक्षितता” संदेशाच्या चौकटीसाठी मूलाधारभूत भ्रम व पौलाने म्हटलेले प्रबळ भ्रंती-प्रवर्तन बनते; हे ते पुरुष आहेत जे पुन्हा कधीही आपला आवाज उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांचे अपराध दाखवणार नाहीत. “दैनिक” हे पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळींच्या पायाभरणीचे प्रतिनिधित्व करते; आणि जेव्हा लाओदीकियातील बंडखोरांनी ख्रिस्ताचे प्रतीक म्हणून सैतानी प्रतीकाची ओळख करून त्याचा अर्थ पूर्णपणे उलटा केला, तेव्हा ते खोटे प्रतीक खोट्या उत्तरपावसाच्या बनावट संदेशाचा पाया बनले.

थांबा, आणि चकित व्हा; आक्रोश करा, आणि आक्रोश करा: ते मदोन्मत्त झाले आहेत, पण द्राक्षारसाने नव्हे; ते डगमगतात, पण मद्याने नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत; संदेषे आणि तुमचे अधिपती, म्हणजे दृष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्वांचे दर्शन तुमच्यासाठी शिक्कामोर्तब पुस्तकातील शब्दांसारखे झाले आहे, जे लोक एखाद्या विद्वानाला देतात आणि म्हणतात, कृपा करून हे वाचा; आणि तो म्हणतो, मी वाचू शकत नाही; कारण ते शिक्कामोर्तब आहे. आणि तेच पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देऊन म्हणतात, कृपा करून हे वाचा; आणि तो म्हणतो, मी शिकलेलो नाही. म्हणून परमेश्वर म्हणाला, हा लोकसमुदाय आपल्या तोंडाने माझ्याजवळ येतो, आणि आपल्या ओठांनी माझा सन्मान करतो, परंतु आपले हृदय माझ्यापासून दूर ठेवतो, आणि माझ्याबद्दलची त्यांची भीती ही मनुष्यांच्या आज्ञेने शिकविलेली आहे; म्हणून पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, होय, एक अद्भुत कार्य आणि एक आश्चर्य: कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ लोकांची समज लपविली जाईल. धिक्कार त्यांना जे परमेश्वरापासून आपला सल्ला लपविण्यासाठी खोल कपट करतात, आणि ज्यांची कृत्ये अंधारात असतात, आणि जे म्हणतात, आम्हाला कोण पाहतो? आणि आम्हाला कोण ओळखतो? निश्चयाने, तुमची गोष्टी उलटापालट करण्याची वृत्ती कुंभाराच्या मातीसारखी गणली जाईल: कारण निर्मित वस्तू आपल्या निर्माणकर्त्याविषयी असे म्हणेल काय, त्याने मला बनविले नाही? किंवा घडविलेली वस्तू तिला घडविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, त्याला काही समज नव्हती? यशया 29:9-16.

सर्व संदेष्ट्यांनी शेवटच्या दिवसांविषयी भाष्य केले आहे, आणि “दैनंदिन” या संज्ञेचा अर्थ उलथवून टाकण्यासाठी जाणीवपूर्वक असत्य बोलणे हे अक्षम्य पापाच्या व्याख्येचे अतिशय जवळून अनुकरण करते. एखाद्या व्यक्तीला सदासर्वकाळासाठी हरवलेला ठरवणे हे मनुष्यांनी इतर मनुष्यांविषयी करावे असे त्यांच्या सामर्थ्याच्या किंवा नैतिक अधिकाराच्या कक्षबाहेर आहे; परंतु येथे तसे काही निर्देशिले जात नाही.

यशयामधील जे लोक गोष्टींना उलटापालट करतात—जे यशया इतरत्र अंधकाराला प्रकाश किंवा प्रकाशाला अंधकार म्हणणे असे संबोधतो, त्याचाच हा दुसरा प्रकारचा उल्लेख आहे—त्यांची ओळख यरुशलेमवर राज्य करणारे प्राचीन पुरुष अशी करून दिली आहे, कारण त्यांचा अंतिम न्याय चित्रित केला जात आहे.

जे वाईटाला चांगले म्हणतात, आणि चांगल्याला वाईट; जे अंधाराला प्रकाश ठरवितात, आणि प्रकाशाला अंधार; जे कडूला गोड, आणि गोडाला कडू ठरवितात, त्यांचा धिक्कार असो! जे स्वतःच्या दृष्टीने शहाणे आहेत, आणि स्वतःच्या नजरेत सुज्ञ आहेत, त्यांचा धिक्कार असो! जे द्राक्षारस पिण्यात पराक्रमी आहेत, आणि मद्य मिसळण्यात बलवान पुरुष आहेत, त्यांचा धिक्कार असो! जे लाचेकरिता दुष्टाला निर्दोष ठरवितात, आणि नीतिमानाचे नीतिमत्त्व त्याच्यापासून हिरावून घेतात! म्हणून जशी आग काडीकचरा भस्मसात करते, आणि ज्वाला भुसा भस्म करते, तशी त्यांची मुळे कुजल्यासारखी होतील, आणि त्यांची फुले धुळीसारखी उडून जातील; कारण त्यांनी सेनाधीश परमेश्वराची व्यवस्था फेकून दिली आहे, आणि इस्राएलच्या पवित्राच्या वचनाचा तिरस्कार केला आहे. म्हणून परमेश्वराचा क्रोध त्याच्या लोकांविरुद्ध भडकला आहे, आणि त्याने त्यांच्यावर आपला हात उगारून त्यांना प्रहार केला आहे; आणि डोंगर थरथर कापले, आणि त्यांची प्रेते रस्त्यांच्या मधोमध फाटलेल्या वस्तूप्रमाणे पडली. हे सर्व होऊनही त्याचा क्रोध ओसरलेला नाही, तर त्याचा हात अजूनही उगारलेला आहे. आणि तो दूरवरच्या राष्ट्रांसाठी एक ध्वज उभारील, आणि पृथ्वीच्या टोकापासून त्यांना शिटीने बोलावील; आणि पाहा, ते वेगाने, अतिशय त्वरेने येतील. यशया 5:20-26.

देवाचा ध्वज (एकशे चव्वेचाळीस हजार) लवकर येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ध्वज म्हणून उंचावला जातो; हाच तो काळ आहे जेव्हा “परमेश्वराचा क्रोध त्याच्या लोकांविरुद्ध भडकतो”, आणि तो “त्यांच्यावर आपला हात पुढे करतो”, आणि “त्यांना प्रहार करतो”, आणि “त्यांची प्रेते रस्त्यांच्या मधोमध फाडली जातील.” रस्त्यांच्या मधोमध म्हणजे यरुशलेमच्या त्या रस्त्यांमध्ये, जेव्हा यहेज्केल नवव्या अध्यायातील संहारक देवदूतांना पुढे जाऊन असे करण्याची आज्ञा दिली जाते: “आणि प्रहार करा: तुमच्या डोळ्यांनी क्षमा करू नका, आणि दया बाळगू नका: वृद्ध आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—यांचा पूर्णपणे वध करा: पण ज्यांच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. मग त्यांनी त्या घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.” यहेज्केलमधील हे “वृद्ध पुरुष”, ज्यांच्याविषयी सिस्टर व्हाइट असे सांगतात की ते लोकांचे रक्षक असावयाचे, हेच यशया अड्वावीस आणि एकोणतीस या अध्यायांतील इफ्राईमचे “मद्यपी” आहेत, जे “सर्व गोष्टी उलथापालथ करतात.”

पाचव्या अध्यायात ते असे आहेत की “दारू पिण्यास समर्थ, आणि मद्य मिसळण्यास बलवान पुरुष; जे लाचेकरिता दुष्टांना निर्दोष ठरवितात.” *Questions on Doctrine* या पुस्तकाच्या प्रकाशनासह, त्या प्राचीन पुरुषांनी धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या प्याल्यातून पान केले, आणि समर्थनाद्वारे धर्मी ठरविण्याची ती खोटी सुवार्ता मांडली जी असा दावा करते की मनुष्यांचे पवित्रीकरण होऊ शकत नाही, की ख्रिस्त आमचा पर्यायी आहे, परंतु आमचा आदर्श नाही. असे करून, त्या पुस्तकाने दुष्टांना निर्दोष ठरविले, धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या पतित मंडळ्यांमध्ये स्वीकार मिळविण्याच्या मोबदल्यासाठी. हा उतारा त्यांच्या अंतिम न्यायाची ओळख करून देतो, आणि त्या न्यायाचे कारण असे आहे की त्यांनी “इस्राएलच्या पवित्राच्या वचनाचा तिरस्कार केला.” त्यांनी हे असे केले की न्यायघोषणेची हाक देणाऱ्यांनी सादर केलेल्या “the daily” च्या समजुतीस नाकारून, आणि धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या प्याल्यातून पान करून.

त्या उताऱ्यात ते गोडाला कडू, आणि कडूला गोड करतात. देवदूत खाली उतरतो तेव्हा त्याच्या हातातील संदेश गोड असतो, परंतु त्या संदेशाचा निष्कर्ष कडू असतो. ते असा युक्तिवाद करतात की देवदूत उतरतो तेव्हा आरंभ होणारा

खरा उत्तरकाळचा पावसाचा संदेश कडू आहे, आणि शेवटी ते गोड अशा खोट्या शांती व सुरक्षिततेच्या संदेशाची ओळख करून देतात, कारण गोष्टी उलटसुलट करण्यापासून ते स्वतःला रोखू शकत नाहीत.

ज्या उतान्यात हे पाप दर्शविले आहे, तो त्यांच्या सामूहिक परीक्षाकालाच्या समाप्तीच्या वेळी आहे. म्हणून, पगानवादाच्या सैतानी कार्याला ख्रिस्ताचे कार्य म्हणून ओळखण्याच्या त्यांच्या कृती या अक्षम्य पापाशी एक भविष्यसूचक समांतरता राखतात, कारण अक्षम्य पाप म्हणजे पवित्र आत्म्याच्या कार्याला सैतानाचे कार्य म्हणून ओळखणे होय. "खोटे" अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत स्थापिल्यामुळे त्यांच्या खोट्या उत्तरवर्षावाच्या संदेशाची पायाभूत तर्करचना उपलब्ध झाली, आणि शेवटी त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम येतो. ज्या उतान्यात मिलर "द डेली"चा योग्य अर्थ समजू लागला, त्याच ठिकाणी त्यांना पाडले गेलेले म्हणून दर्शविले आहे.

कोणीही तुम्हाला कोणत्याही प्रकारे फसवू नये; कारण प्रथम धर्मत्याग झाला नाही, आणि पापाचा मनुष्य, म्हणजे विनाशाचा पुत्र, प्रगट झाला नाही, तो दिवस येणार नाही. तो विरोध करणारा आहे, आणि देव म्हणविले जाणारे किंवा पूजिले जाणारे जे काही आहे त्या सर्वांहून स्वतःला उंचावतो; इतकेच नव्हे तर तो देवाप्रमाणे देवाच्या मंदिरात बसतो आणि आपणच देव आहोत असे स्वतःचे प्रदर्शन करतो. मी अजून तुमच्याबरोबर असताना या गोष्टी तुम्हाला सांगितल्या होत्या, हे तुम्हाला आठवत नाही काय? आणि आता तुम्हाला ठाऊक आहे की त्याला काय अडवून धरत आहे, जेणेकरून तो आपल्या ठरलेल्या वेळी प्रगट होईल. कारण अधर्माचे गूढ कार्य आताही सुरू आहे; परंतु जो आता अडवून धरतो, तो बाजूला होईपर्यंत अडवून धरील. आणि मग तो दुष्ट प्रगट होईल; ज्याला प्रभु आपल्या मुखाच्या श्वासाने नष्ट करील, आणि आपल्या आगमनाच्या तेजाने त्याचा संपूर्ण विनाश करील. त्या दुष्टाचे आगमन सैतानाच्या कार्याप्रमाणे, सर्व प्रकारच्या सामर्थ्यासह, चिन्हांसह आणि खोट्या अद्भुत गोष्टींसह होईल; आणि जे नाश पावत आहेत त्यांच्यामध्ये सर्व प्रकारच्या अधार्मिक फसवणुकीसह होईल; कारण त्यांनी तारण पावावे म्हणून सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही. आणि या कारणामुळे देव त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम पाठवील, जेणेकरून त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा; यासाठी की ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, पण अधर्मात आनंद मानला, ते सर्व दोषी ठरावेत. 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:3-12.

भविष्यवक्ते शेवटच्या दिवसांविषयी इतर कोणत्याही पूर्वकालीन पवित्र इतिहासापेक्षा अधिक बोलतात, आणि या उतान्याविषयीही हेच सत्य आहे. मिलर यांच्या ज्ञानवृद्धीचा आधारभूत खडक तोच आहे जो १९८९ मध्ये आलेल्या ज्ञानवृद्धीचाही आधारभूत खडक आहे; कारण "द डेली"शी संबंधित भविष्यसूचक इतिहासाचे योग्य आकलन दानियेल अकरावा अध्यायातील चाळीस व एकेचाळीस या वचनांचा इतिहास स्पष्ट करते. याचा अर्थ असा की, जर भविष्यवाणीचा एखादा विद्यार्थी मूर्तिपूजेची भूमिका आणि पोपसत्ताक रोमशी तिचा भविष्यसूचक संबंध समजत नसेल, तर तो विद्यार्थी हे ओळखू शकणार नाही की प्रथम पोपसत्तेचा उदय रोखण्याचे कार्य, आणि त्यानंतर पोपसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर बसविण्याचे कार्य, हे मूर्तिपूजेद्वारेच संपन्न झाले; आणि ते कार्य प्रकटीकरण तेरावा अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या भूमिकेचे प्रतीक ठरते, जो आरंभी पोपसत्तेला रोखून धरतो, परंतु नंतर बदलतो आणि तिला पृथ्वीच्या सिंहासनावर बसवितो. प्रकटीकरण तेरावा अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूची भूमिका अमेरिकेसाठी भावी म्हणून दर्शविली आहे.

हिद्वेकेल नदीच्या प्रकाशाच्या उकलण्याविषयीचा आपला विचार पुढील लेखात आपण पुढे चालू ठेवू.

"जो बाह्य पृष्ठभागाखाली पाहतो, जो सर्व मनुष्यांची अंतःकरणे वाचतो, तो ज्यांना महान प्रकाश लाभला आहे त्यांच्याविषयी असे म्हणतो: 'ते आपल्या नैतिक व आध्यात्मिक स्थितीमुळे दुःखी व स्तंभित झालेले नाहीत.' होय, त्यांनी आपल्या स्वतःच्या मार्गाची निवड केली आहे, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांत आनंद वाटतो. 'मीही त्यांच्या भ्रमांचीच निवड करीन, आणि त्यांच्या भीतीच्या गोष्टी त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; तर त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच निवडले.' 'देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, जेणेकरून त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,' कारण 'ते तारले जावेत म्हणून त्यांनी सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही,' 'परंतु त्यांना अधर्मात आनंद वाटला.' यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12."

“स्वर्गीय गुरूंनी विचारले: ‘तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कृत्ये स्वीकारतो, अशी दिखाऊ समजूत मनाला फसविण्यासाठी याहून अधिक प्रबळ भ्रम कोणता असू शकेल, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी जगाच्या नीतीनुसार करीत आहात आणि यहीवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अहो, हा किती मोठा धोका आहे, किती मोहक भ्रम आहे, जो मनांवर अधिकार करतो, जेव्हा जे लोक एकदा सत्य जाणून होते, ते भक्तीच्या रूपालाच तिचा आत्मा व सामर्थ्य समजतात; जेव्हा ते असे मानतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीत वाढलेले आहेत, आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, पण प्रत्यक्षात त्यांना सर्व गोष्टींची गरज आहे.’”

“आपल्या वस्त्रांना निष्कलंक ठेवणाऱ्या आपल्या विश्वासू सेवकांविषयी देव बदललेला नाही. परंतु पुष्कळ जण, ‘शांती आणि सुरक्षितता,’ असा आक्रोश करीत आहेत, आणि त्यांच्यावर आकस्मिक विनाश येत आहे. जोपर्यंत संपूर्ण पश्चात्ताप होत नाही, जोपर्यंत मनुष्य कबुलीजबाबाने आपली हृदये नम्र करीत नाहीत आणि येशूमध्ये जसे सत्य आहे तसे ते स्वीकारत नाहीत, तोपर्यंत ते स्वर्गात कधीही प्रवेश करणार नाहीत. जेव्हा आपल्या श्रेणींमध्ये शुद्धीकरण होईल, तेव्हा आपण यापुढे निश्चितपणे विश्रांती घेणार नाही, आपण धनवान आहोत, संपत्तीत वाढलो आहोत, आणि आम्हांस कशाचीही गरज नाही, अशी बढाई मारणार नाही.”

“सत्यतेने कोण म्हणू शकतो: ‘आमचे सोने अग्नीत तपासले गेले आहे; आमची वस्त्रे जगाकडून कलंकित झालेली नाहीत’? मी आमच्या शिक्षकास तथाकथित धार्मिकतेच्या वस्त्रांकडे बोट दाखवीत असताना पाहिले. ती काढून टाकून, त्याने त्यांच्या खालील अपवित्रता उघडी केली. मग तो मला म्हणाला: ‘ते आपल्या अपवित्रतेला आणि स्वभावाच्या कुजटपणाला दिखारूपणाने कसे झाकून ठेवत आहेत, हे तुला दिसत नाही काय? ‘विश्वासू नगरी वेश्या कशी झाली आहे!’ माझ्या पित्याचे घर व्यापाराचे घर बनविले गेले आहे, असे स्थान की जिथून दैवी उपस्थिती आणि गौरव निघून गेले आहेत! या कारणास्तव दुर्बलता आहे, आणि सामर्थ्याचा अभाव आहे.’”

टेस्टिमनीज, खंड ८, २४९, २५०.